

საქმე #1-----
გამოძიების #0-----

თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

17 დეკემბერი, 2018 წელი

თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგია

მოსამართლე - ხათუნა ხარჩილავა

სხდომის მდივანი - თეიმურაზ სულაძე

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ნ----- ნ-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - თ----- ო----- ძე ჩ-----ი, - საქართველოს მოქალაქე,
პირადი #0-----, დაბადებული 1--- წლის 2-----ს, ნასამართლობის
არმქონე, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: თ----- ვ-----
-----ს ქ.#-----.

ადვოკატი - კ----- ჩ-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹
მუხლის პირველი ნაწილი (ოჯახში ძალადობა, ესე იგი ოჯახის ერთი
წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც ფიზიკური
ტკივილი გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული
შედეგი)

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1.სასამართლომ დაადგინა:

1.1 2018 წლის 9 ოქტომბერს, დაახლოებით 23:30 საათზე, თბილისში, ბ-----
----- ქუჩა #--- მდებარე საცხოვრებელ სახლში, თ----- ჩ-----მა
ფიზიკური ძალადობა განახორციელა შვილის ს----- ჩ-----ის
მიმართ, კერძოდ, ფრჩხილები დაუსვა მარჯვენა ხელის ზედაპირზე და
კეფის არეში ჩაარტყა ხელი, რის შედეგადაც ს----- ჩ-----მა განიცადა
ფიზიკური ტკივილი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. წინასასამართლო სხდომის ეტაპზე მხარეები შეთანხმდნენ
ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებების შინაარსზე
და ამ მტკიცებულებებით დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებზე და
უარი განაცხადეს მტკიცებულებების გამოკვლევაზე.

2.2. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე
მუხლის თანახმად, როგორც პრეიუდიცია, გამოკვლევის გარეშე
მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი გარემოება თუ ფაქტი,
რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან. სასამართლომ მხარეთა
შუამდგომლობის საფუძველზე ზეპირი გამოკვლევის გარეშე შეაფასა
საქმეში წარმოდგენილი ყველა პრეიუდიციული ფაქტი და მტკიცებულება
საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის
თვალსაზრისით და დამტკიცებულად მიიჩნია თ----- ჩ-----ის მიერ
ოჯახში ძალადობის ჩადენა.

2.3.სასამართლოს დასკვნა თ----- ჩ-----ის მიერ დანაშაულის
ჩადენის შესახებ ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ
გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ პრეიუდიციული მნიშვნელობის
ფაქტებისა და მტკიცებულებების ერთობლიობას: დაზარალებულ ს-----
ჩ-----ის და მოწმეების - ი----- ჩ-----ის, დ--- ჩ-----ის
გამოკითხვის ოქმებს, ს----- ჩ-----ის განცხადებას თანდართული
ფოტოსურათით, სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნას და საქმეში
არსებულ ერთმანეთთან შეთანხმებულ სხვა მტკიცებულებათა
ერთობლიობას, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 126¹ მუხლში კრიმინალიზებულია ოჯახში ძალადობა, რაც
გულისხმობს ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ
ძალადობას, სისტემატურ შეურაცხყოფას, შანტაჟს ან დამცირებას, რამაც
ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია

სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. ობიექტური მხრივ ფიზიკური ძალადობა გამოიხატება ქმედებაში, შედეგში და მიზეზობრივ კავშირში ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის. ე.ი. ქმედების ოჯახში ძალადობად კვალიფიკაციისთვის გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს ქმედების ძალადობრივ ხასიათს და გამოწვეულ შედეგს, ფიზიკურ ტკივილს, ასევე აუცილებელია ქმედება ჩადენილი იყოს ოჯახში, მსხვერპლიც და მოძალადეც უნდა იყვნენ ერთი ოჯახის წევრები. სასამართლომ, უდავო მტკიცებულებებით დადგენილ ფაქტად მიიღო ის გარემოება, რომ 2018 წლის 9 ოქტომბერს, ბრალდებულმა ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა შვილს - ს----- ჩ-----ს. ძალადობის შედეგად დაზარალებულმა განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი. სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით ს----- ჩ-----ს მარჯვენა მტევნის მიდამოში აღენიშნებოდა ორი ნაჭდევი. არსებული დაზიანება განვითარებულია რაიმე მკვრივი ბლაგვი საგნის მოქმედებით და მიეკუთვნება სხეულის დაზიანებათა მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად. დაზიანების განვითარება არ ეწინააღმდეგება საქმის გარემოებაში მითითებულ თარიღს. უდავო მტკიცებულებებით ასევე დადგინდა, რომ ბრალდებულმა ძალადობა განახორციელა პირის მიმართ, რომელიც სისხლის სამართლის კოდექსის მიზნებიდან გამომდინარე ითვლება ბრალდებულის ოჯახის წევრად, შვილი¹.

3.2. სასამართლო განმარტავს რომ, საქართველოს კონსტიტუციის მე-15 მუხლით აღიარებული სიცოცხლის ძირითადი უფლება საფუძვლად უდევს ადამიანის ფიზიკური ხელშეუვალობის უფლებას, ფიზიკური ხელშეუვალობის უფლება კი წარმოადგენს ადამიანის უფლებას საკუთარი სხეულის ჯანმრთელ მდგომარეობაზე. იგი დამცავი უფლებაა და უპირველესყოვლისა იცავს ადამიანის სხეულს ფიზიკური დაზიანებისაგან, შესაბამისად მისი ხელყოფა აუცილებლად პასუხიგაცემული უნდა იქნეს. სასამართლო ასევე მოიშველიებს „ქალთა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის პრევენციისა და აღკვეთის შესახებ ევროპის საბჭოს კონვენციას“ რომელიც აღიარებს ქალთა მიმართ ძალადობის, როგორც გენდერული ნიშნით განხორციელებული ძალადობის სტრუქტურულ ბუნებას და იმას, რომ ქალთა მიმართ ძალადობა არის ერთ-ერთი ის მთავარი სოციალური მექანიზმი, რომლის საშუალებითაც ქალები იძულებულნი არიან, დაიკავონ მამაკაცებთან შედარებით დაქვემდებარებული მდგომარეობა. დასახელებული კონვენციის და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მიზნებიდან გამომდინარე „ქალთა მიმართ ძალადობა“ აღიქმება, როგორც ადამიანის უფლებების დარღვევა და ქალთა მიმართ დისკრიმინაციის ერთ-ერთი ფორმა და გულისხმობს გენდერული ნიშნით ჩადენილი ძალადობის ყველა იმ აქტს, რომლებსაც შედეგად მოჰყვება ან შეიძლება

მოჰყვეს ქალებისთვის ფიზიკური, სექსუალური, ფსიქოლოგიური ან ეკონომიკური ზიანის ან ტანჯვის მიყენება, მათ შორის, ასეთი აქტების ჩადენის მუქარა, იძულება ან თავისუფლების თვითნებური აღკვეთა, იმის მიუხედავად, თუ სად ხდება ეს – საზოგადოებრივ თუ პირად ცხოვრებაში. კონვენციის ხელშემკვრელი სახელმწიფოები, მათ შორის საქართველო იღებს ვალდებულებას დაიცვას ქალები ძალადობის ყველა ფორმისაგან და აღკვეთოს, სისხლისსამართლებრივად დევნოს და აღმოფხვრას ძალადობა ქალების მიმართ და ოჯახში ძალადობა. ხელი შეუწყოს ქალთა მიმართ დისკრიმინაციის ყველა ფორმის აღმოფხვრას და ქალებსა და მამაკაცებს შორის რეალური თანასწორუფლებიანობის ჩამოყალიბებას, მათ შორის, ქალებისთვის მეტი შესაძლებლობების მიცემის გზით.

3.3. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

3.4. სასამართლომ საქმეში არსებული ურთიერთანხვედრი მტკიცებულებების საფუძველზე დაასკვნა, რომ ბრალდებულმა თ----- ჩ-----მა ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული (ოჯახში ძალადობა, ესე იგი ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი), რის გამოც იგი ამ კვალიფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1. თ----- ჩ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა დანაშაულის აღიარება და სინანული, ხოლო პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებაა ქმედების ჩადენა ალკოჰოლური თრობის ქვეშ.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ითვალისწინებს დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, ასევე ბრალდებულის პიროვნებას, მის წარსულ ცხოვრებას.

5.2. გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავის შეფასებას. სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე, შესაბამისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადეკვატური, და მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი. სასჯელის კონკრეტული სახისა და ზომის განსაზღვრისას სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელ გარემოებას, კერძოდ დანაშაულის ჩადენას ალკოჰოლური თრობის ქვეშ. უდავო მტკიცებულებებით: დაზარალებულის ს----- ჩ----- -----ის და მოწმე დ---- ჩ-----ის გამოკითხვის ოქმებით დასტურდება, რომ თ----- ჩ-----ი დამოკიდებულია ალკოჰოლზე, ალკოჰოლური თრობის დროს იგი არის განსაკუთრებით აგრესიული და ოჯახის წევრებს აყენებს სიტყვიერ შეურაცხყოფას, 2018 წლის 9 ოქტომბერს ფიზიკური ძალადობა ჩაიდინა არაფხიზელ მდგომარეობაში, ხოლო რაც შეეხება შემამსუბუქებელ გარემოებას, მხედველობაში იქნა მიღებული ბრალდებულის მხრიდან ბრალის აღიარება და გულწრფელი სინანული, გარდა ამისა, 2018 წლის 9 ოქტომბერის ფაქტი, იყო ძალადობის პირველი შემთხვევა და მას წინ არ უძღოდა შემაკავებელი ან/და დამცავი ორდერი. ასევე მხედველობაში იქნა მიღებული ის ფაქტობრივი გარემოებაც, რომ ბრალდებულმა უარი განაცხადა მტკიცებულებების გამოკვლევაზე და ამით დაზოგა სასამართლოს რესურსი, მისი მხრიდან მტკიცებულებების გამოკვლევაზე უარი და უდავოობა, მიუთითებს იმ გარემოებაზე, რომ ბრალდებულს გაცნობიერებული აქვს ჩადენილი დანაშაულის გასაკიცხაობა.

5.3. ბრალდებულის რესოციალიზაციისათვის, სასჯელის აუცილებლობისა და პროპორციულობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის და პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოების მხედველობაში მიღებით თ----- ჩ----- ს უნდა განესაზღვროს სსკ-ის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული მაქსიმალური სასჯელი თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით. რაც შეეხება სასჯელის მოხდის წესს, შემამსუბუქებელი გარემოებების გათვალისწინებით დანიშნული სასჯელი უნდა ჩაეთვალოს პირობით 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

5.4. როგორც ზემოთ აღინიშნა შემამსუბუქებელი გარემოებების მხედველობაში მიღებით სასამართლომ ჩათვალა, რომ არ არის აუცილებელი თ----- ჩ-----ის იზოლაცია საზოგადოებისაგან, თუმცა კერძო პრევენციის მიზნების მისაღწევად და ძალადობის განმეორების რისკების შესამცირებლად, ვინაიდან თ----- ჩ-----ი ოჯახური დანაშაულის ჩამდენი პირია, სასამართლომ მიზანშეწონილად

მიიჩნია სასჯელთან ერთად საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის საფუძველზე დამატებით დააკისროს განსაზღვრული მოვალეობის შესრულება, რაც გულისხმობს ძალადობრივი დამოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე ორიენტირებული სავალდებულო სწავლებისა და ალკოჰოლიზმის მკურნალობის კურსის გავლას გამოსაცდელი ვადის პერიოდში.

6. ნივთიერი მტკიცებულების საკითხის გადაწყვეტა:

6.1. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის თანახმად, ლაზერული დისკი - შენახულ იქნეს საქმის შენახვის ვადით

სარეზოლუციო ნაწილი:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლების შესაბამისად, სასამართლომ

და ა ა დ გ ი ნ ა:

1. **თ----- ჩ-----ი** ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით. მსჯავრდებულს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს 2018 წლის 12 ოქტომბრიდან - 2018 წლის 15 ოქტომბრის ჩათვლით პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი.

2. გაუქმდეს **თ----- ჩ-----ის** მიმართ თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 15 ოქტომბრის განჩინებით გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო და გირაოს შემტანს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი ფულადი თანხა.

3. საქართველოს სსკ-ის 65-ე მუხლის თანახმად, მსჯავრდებულის ყოფაქცევაზე კონტროლი, ძალადობრივი დამოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე ორიენტირებული სავალდებულო სწავლებისა და ალკოჰოლიზმის მკურნალობის კურსის გავლაზე ზედამხედველობა გამოსაცდელი ვადის პერიოდში განახორციელოს საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს - სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა

და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ტერიტორიულმა ორგანომ მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით – კანონმდებლობით დადგენილი წესით. მსჯავრდებულს დაევალოს პრობაციის ეროვნული სააგენტოს გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი.

4. ნივთიერი მტკიცებულება:

ლაზერული დისკი - შენახულ იქნეს საქმის შენახვის ვადით.

5. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

6. განაჩენის გასაჩივრების უფლება, ვადა და წესი:

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე

ხ.ხარჩილავა